

suje razvoj bibliotekarskega izobraževanja in nakazuje le smerenice bodoče reforme.

Strokovna šola za znanstveno informatiko in bibliotekarstvo v Berlinu je praznovala v letu 1979 dvajsetletnico obstoja. Ob tej priložnosti so sodelavci šole predstavili izkušnje in probleme svoje šole na sploh, posebej, pa še vlogo posameznih predmetov pri izobraževanju bibliotekarjev, na primer: zgodovine knjižničarstva kot predmeta, pojem katalogizacije, vsebinski in metodični vidik vaj pri predmetu bibliografije, o problemih učenja tujih jezikov na bibliotekarskih šolah itd.

Še bolj poglobljeno razpravljajo vodilni nemški bibliotekarji o najvažnejših problemih pri izobraževanju bibliotekarjev ob novem začetku rednega šolanja za bibliotekarje. A. Greguletz razpravlja o poklicni etiki bibliotekarja z vidika izobraževanja in vzgoje. Günther Fröschner o učnem načrtu, R. Marks o težišču izobraževanja glede na dopolnjevanje fondov, Guđ drun Fröschner pa o obvladovanju stvarne katalogizacije.

V letniku so tudi članki, ki obravnavajo varstvo kulturne dediščine. Deloma sodi sem tudi kritičen prispevek, v katerem Adelheid Kasbohm razlaga razlike med pojmom zastarele literature in med novimi koncepti o depozitni knjižnici. Po njenem mnenju omogoča šele ureditev depozitne knjižnice v državi sistematično varovanje kulturne dediščine, racionalizacijo nakupa in prostora v znanstvenih knjižnicah ter primerno dostopnost do starega in izločenega gradiva. Kot primer navaja British Library. Lending division, ki je poleg izposojevalne tudi depozitna knjižnica.

Novo področje, za knjižnice pa že izredno aktualno, je vprašanje preslikovanja. O tem razpravlja

poročilo o vplivih preslikovalne in mikrofilmske tehnike na ekonomiko izdajanja strokovnih revij. Avtorjevi predlogi za rešitev tega vprašanja v knjižnicah niso realni. Članek pa je kljub temu zanimiv, ker zajema problem široko, od vprašanja, kdaj je znanstvena informacija tržno blago, kdaj pa kulturna dobrina, do vplivov drugih medijev na ceno in uporabo tiskanih revij.

Ponovno moramo ugotoviti, da je Zentralblatt für Bibliothekswesen revija ki jo morajo redno prebirati bibliotekarji visokošolskih knjižnic.

Breda Filo

Biblos. Österreichische Zeitschrift für Buch- und Bibliothekswesen, Dokumentation, Bibliographie und Bibliophilie. Wien 28 (1978) 1—4.

Večina prispevkov v 28. letniku glasila avstrijskih bibliotekarjev se ukvarja s preteklostjo, o sodobnih tokovih knjižničarstva v svetu govore le poročila o mednarodnih simpozijih, kongresih in tečajih. Spominski članki in zgodovinski pregledi so polni skrbno zbranih podrobnosti o usodi posameznih knjižnic in zbirk v Avstriji in zunaj njenih meja. Med temi članki velja omeniti prispevek Hellmuta Löscha o razvoju knjižnice avstrijskega parlamenta, ki jo dopolnjuje popis njenih najstarejših tiskov in rokopisov, ki ga je naredil Theodor Stöhr, in pa sestanek Konrada Webra o vračanju avstrijskih knjižnih fondov, odpejanih v letih 1938 do 1945. Med zgodovinske preglede sodi po naključju tudi večji del v prejšnjem letniku začetega odličnega poročila Cornelusa Dime-Drăgana o razvoju knjige in knjižničarstva v

Romuniji. V tem letniku predstavljaja bibliografijo, bibliofilijo in bibliologijo, bralce pa seznanja tudi s sodobnim izobraževanjem knjižničnih delavcev v Romuniji.

V 1. številki Biblosa so objavljena pravila za publiciranje katalogov inkunabul v avstrijskih knjižnicah, ki so jih leta 1978 sprejeli avstrijski bibliotekarji na zborovanju v Leobnu. Otto Mazal pojasnjuje vzroke te odločitve — počasnost pri pripravljanju mednarodnih pravil, pa tudi potreba, da bi inkunabule bibliografsko obdelovali podobno kot rokopise. Le malo avstrijskih knjižnic ima tiskane kataloge inkunabul, pa tudi ti ne ustrezajo povsem zahtevam sodobne znanosti. Razen bibliografskega popisa so zelo pomembni drugi vidiki, na primer literarnozgodovinski in zgodovinski (zlasti zgodovina knjige in knjižnic) ter podatki o umetniški opre- mi, vezavi, lastništvu in razširjenosti knjig.

V bližnjo preteklost posega Ferdinand Baumgartner, ki je zbral

statistično gradivo o avstrijskih univerznih knjižnicah za obdobje 1968—1977, torej za desetletje, ko so te knjižnice doživele veliko organizacijsko in vsebinsko preobrazbo. Na podlagi zbranih podatkov je avtor izdelal tehtne zaključke o razvoju osrednjih in fakultetnih knjižnic na vseh avstrijskih univerzah.

Otto Wächter je napisal izredno zanimiv članek o svilenih in pergamentnih zaščitnih papirjih. Ostanki kislin v teh papirjih povzročajo hude poškodbe na knjižničnem gradivu, zlasti na slikovnih prilogah in filmskem materialu. Ilustracije zgovorno potrjujejo avtorjeve ugotovitve. Pri tem se kar samo zastavlja vprašanje, kako hraniti mikrodokumente, ki jih je v knjižnicah vse več.

Biblos kot vedno poroča v rednih rubrikah o avstrijskih knjižnicah, statistiki, tehničnih pripomočkih in društvenem življenju ter objavlja knjižne ocene in bibliografijo.

Zlata Kert